

-Vit hava nógv at læra av tjaldrinum

-Tað er ikki lætt at halda lívsvónini uppi og leggja stórar arbeiðsætlanir í hesum tíðum. Men tá er gott at hava tjaldrið sum fyridómi. Mangt kavaelið og rokstormin má tjaldrið tola, men tað rýmir kortini ikki, tí tað veit, at summarið er í nánd og skjótt fer at vinna. Hesa fyrmyndugu vit hava um ikki vónloysi skal taka okkum øll av fótum segði Arnfinnur Bjarkhamar m.a. í síni røðu á Grækarismessuhaldinum í Vági sunnudagin.

Gott fundarfólk, skótar, Ljómur, hornorkestur og áhoyrarar annars.

Aftur halda okur Grækarismessu. Nú sólin er farin at kaga fram og dagurin gerst alsamt longri, kunnu okur gleða okum um at flytufuglurin er komin heim til landa at finna reiðrið, har hann hóladið í fjør.

Og tjóðfuglur okra tjaldrið kemur.

Neyvan man tað vera nakað, sum so sterkt gevur okum kenslurnar av at várið er í nánd sum tjaldrið, hesin kviki og vakri fuglur, og neyvan man nakað gleða kenslur okra so nógv sum tað snjalla klippið, okur hoyra á Grækarismessu, og helst eru tað bornini, sum gleðast mest, tá tjaldrið siggjast í høgum lofti, bó, haga ella strond.

Okur stóðga á og skimast eftir tí, renna aftur um næstu sýn, har tað hvarv, til at eygleiða tað so leingi sum til ber. Og tað fyrsta, okur koma til hús, hava okur stórtíðindi, at okur hava hoyrt ella bæði hoyrt og sæð fyrsta tjaldrið. Og bornini, tey telja til tjaldrið verða so nógv, at tey missa talið.

Soleiðis man tjaldrið

heilt frá gomlum tíðum hava nervað fólk og kveikt í barnin vónir um betri tíðir, um vár og summur. Men við tí ímynd, sum Nólsoyar Páll gevur okum av tjaldrinum í Fuglakvæðnum, er komin ein djúpari kensla, tá talan er um henda fugl.

Kenslan er um frælsi og øllum sum ber av frælsi. Frælsi hjá tí minni menta í samfelagnum. Frælsiskenslan birti í barni vónir um frælsi og betri tilveru og eitt ríkari lívsvírið.

Tjaldrið er eisini tekin- id uppá trúskap – vitjar aftur á hvørjum ári. Tað kemur sunnan úr liggjum og ríkum londum, har nógv er til matna.

Tað mundi ivaleyst funnið okkurt stað, har ómakaleysari var at reiðrast. Tí tá ið illa vil til kann veðrið um Grækarismessu vera sera ófýsið. Himmal og hav kann standa í einum, áin endavendist í homrum, hvirlurnar breyta millum húsini, kavi kann leggjast niður, so einki fæst í nevið og niðri í fjørini forðar brim- id tjaldrinum at fáa sær flidur og annan fjørumat.

Og ofta doyggja mong tjaldur í kulda og hungri.

Eisini sumrini eru ymisk og heystveðrið við.

Men trúföst koma tjaldrið aftur á hvørjum ári.

Er tað ikki ringur politikkur at flyta úr heitum og ríkum londum til verri umstøður?

Hvat er tað so sum dregur? Jú, tað er tjald- inum í blóðið borið. Her setlaði tað fyrstu sporini. Her er tað alt upp undir faðir og móðir lið og hevur lært at bera seg at. Tað kennir tí fjørna, veit, hvat her er at vinna, tað kennir hagan og fjallið, veit hvar gott er at gera sær reiður og tí fær tað lívbjargað sær og kann gleðast við lívið.

Man tað ikki eisini draga, at tjaldrið minnist aftur á heitar og vakrar lötur, tá sólin roðar úr kavi hásumarmorgnar og í kav hásummarkvöld. Minnist aftur á fagar grónar líðir, har líla, reina keldan rennur til havis, á víðar flötur við tjúkkum grasi, á hagan við homrum, fjøllum, fossom og gjáum, dølum, gilum, áum og vøtnum, bjørgum og skorðum, og tað bláa hav við firdum, sundum, vágum og víkum. Fuglurin er summarið í Føroyum,

søgdu teir gomlu og satt er tað, tí hvat var land okra og summur, við ongum fugli í bergi og bó.

Tí skótar, sum ferðast nógv úti í náttúruni, gangið undan við góðum fyridómi so at eingin tykkara millum ella onnur fáa loyvi at órógva og ørkymla fuglin ella spilla nakað av náttúru okkara.

Men hevur so tjaldrið einki meir at geva okum, enn vónina um vár og summur og gleðina við at siggja og hoyra tað í bø og haga.

Jú, tað hevur nakað at læra okur. Her búgva fuglar og fólk. Fuglurin strevast og stríðist og hevur stundum tungar lötur, men eisini ógloymandi lukkulötur.

Og her fingur okur hetta land at røkja og umsita frá forfedrunum, ættarliðini eru mong hvørt aftan á annað og har sum eitt slepti, tók annað við. Okur hildu at havsins ríkið kring okkum var ótømandi, men í dag tykist myrkt fyrri stavn og eingin glotti at hómna. Okra ráðandi menn eru ráðaleysir og stara í landsynning fyrri at vita um ikki okkurt undur kann henda.

Tá er ikki lætt at halda

lívsvónini uppi og leggja stórar arbeiðsætlanir. Men í slíkum tíðum er gott at hava tjaldrið sum fyridómi. Mangt kavaelið og rokstormin má tjaldrið tola, men tað rýmir kortini ikki, tí tað veit, at summarið er í nánd og skjótt fer at vinna.

Hesa fyrmyndugu okur hava, um ikki vón- loysi skal taka okum øll av fótum. Tað skulu ódnartøk til at reisa hetta samfelag aftur, men saman mugu okur royna at verja borg. Eisini uttanfrá økist ágangurin á føroyingin, og ongantíð fyrr hava okur havt so nógv brúk fyrri tjaldrinum í Fuglakvæðnum, sum beint nú, tí okur vita, at

rovfuglarnir rópa í homrum hátt, vanta sær veitsluna glaða.

Okur gleðast á Grækarismessu, tí at tjaldur ber okkum boð um ljósari dag, men okur vita at enn er langt til summarligt lag. Kortini mugu okur ongan- tíð missa álit og vón, men halda á við treysti í teirri vissu, at

Kemur tá tjaldur ár eftir ár, boð um ljósari tíðir, so skal tað kennast um landið alt tað tekur at sumra umsiðir.

Arnfinnur Bjarkhamar

Íslandskvotan

Loyvi fyrri hvønn túr

Strangari reglur fyrri bátunum, sum royna undir Íslandi. Tað eru línubátarnir sum cru undir illgruna fyrri at hava givið skeivt upp

Nú merkist illtákin, sum íslendingar hava havt um ólógliga veiðu hjá føroyskum skipum í íslendskum sjógv. Fyri hvønn túr, sum skipini fara til Íslands skulu tey hava eitt nýtt fiskiloyvi. Og fyrri at fáa eitt tilfíkt, so skal vektarseðilin latast mynduleikunum. Landstýrið skal síðan senda íslendsku mynduleikunum eitt eintak av hvørjum avreiðingarseðli. Eftirlitið við føroysku bátunum verður sostatt munandi strangari.

Álitandi keldur, ið tí vilja vera dulnevndar, siga við Sosialin, at tað serliga eru ávis línuskip, sum eru undir illgruna fyrri at hava givið skeivt upp. Tey skulu hava fiskað tosk, men uppgivið upsa.

Kjartan Hoydal, fiskivinnustjóri segði við Sosialin í farnu viku, at kundi prógvast, at føroysk skip høvdu givið skeivt upp, so endaðu hesi beinanvegin í Føroya Rætti.

Kvotan er uppá 6500 tons og harav eiga línuskipini nógv tann størsta partin. Tey fáa 4000 tons. Snellubátarnir fáa 2000 tons og kalvabátarnir fáa 450 tons.

jústinus

Nógv full fólk

Armóðin í landinum visir seg á mangan hátt.

Tað verða fleiri og fleiri bumsar, og hvørt vikuskifti ganga fleiri og fleiri uttan skil og vála í býnum.

Hetta vikuskifti hevur polititið tikið upp fleiri avdottin fólk í býnum. Summi hava bara verið avdottin, summi fingið slaða av falli, og onnur hava gjørt ónáðir í fylskapi.

randi

Leikaði í

Sunnumorgunin klokkan sjei varð polititið í Havn bóðsent at koma á Vaglið, har bardagi var.

Tá tveir politistar komu í byin, vildi ein av nógv ávirkaður slagsbróðir berjast við politistarnar.

Maðurin var sterkur, men politistarnir sterkari, og teir fingur tann ungan mannin inn at sita.

Berit Ás fyrilestur

I kvöld, 18. mars, kl. 20.00 heldur Berit Ás, professari, cand. psychol., Institutt for Psykologi á universitetet i Oslo, almennan fyrilestur undir heitinum: Ganga norskar kvinnur fremst i kvinnufylkingini og hvi?

I fyrilesturin fer Berit Ás, professari, at siga frá kvinnupolitiska virkseminum seinastu 25 árinu og við-

gera tað út frá teimum loyvuðum hættem, ið nýttir vórðu til tess at vinna javnrættindi i politikki. Henda gongd verður viðgjørd og samanborin við nakrar søguligar hendingar, ávis eyðkenni i samfelagsgongdini og tær hugsjónir, sum m.a. norskir rithøvundar hava borið fram.

Fyrilesturin verður á Fiskirannsóknarstovuni i Nøatúni.